

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/403/2017
Identifikačné číslo spisu: 3812219064
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3812219064.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOSŤ, s.r.o., Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9C/41/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26. apríla 2017, č. k. 17Co/126/2017-33, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

Návrh žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Uznesením zo dňa 26. apríla 2017, č. k. 17Co/126/2017-33, Krajský súd v Trenčíne potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. marca 2013, č. k. 9C/41/2012-8 (9C/105/2012), ktorým súd žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za námietku zaujatosti vo výške 66 Eur.

2. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolaním, prípustnosť ktorého odôvodnila tým, že v konaní došlo k vade podľa § 420 písm. e/ a f/ CSP. Žiadala, aby dovolací súd rozhodnutia súdov nižšej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Ďalej navrhla konanie prerušiť a predložiť Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na vyslovenie nesúladu položky 17a Sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch s Ústavou Slovenskej republiky.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas riadne zastúpená dovolateľka (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 419 CSP).

4. Dovolateľka odôvodnila prípustnosť dovolania tým, že v konaní došlo k vade podľa § 420 písm. e / a f/ CSP.

5. Prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 420 CSP prichádza do úvahy v prípade, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí a súčasne je konanie, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vydané, postihnuté niektorou z väd vymenovaných v písm. a/ až f/ citovaného ustanovenia.

6. V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu o uložení poplatkovej povinnosti za námietku zaujatosti. Nejde teda o meritórne rozhodnutie a ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Prípustnosť dovolania podľa § 420 CSP preto vyvodit' nemožno.

7. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené preto dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

8. V dovolaní tiež žalobkyňa navrhla konanie prerušiť a predložiť Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na vyslovenie nesúlady položky 17a Sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch s Ústavou Slovenskej republiky.

9. Najvyšší súd návrhu žalobkyne na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b/ CSP nevyhovel a tento zamietol, pretože položku 17a Sadzobníka, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch nepovažuje za rozpornú s Ústavou Slovenskej republiky a jej článkom 46 ods. 1.

10. Podľa § 162 ods. 1 písm. b/ CSP súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania.

11. Najvyšší súd sa s argumentáciou žalobkyne, že zavedenie poplatku za námietku zaujatosti mu bráni vyjadriť sa k otázke zaujatosti sudcu nestotožňuje. Položka 17a bola do sadzobníka znovu zavedená zákonom č. 621/2005 Z. z., pretože dochádzalo k zneužívaniu inštitútu námietky zaujatosti a tak k zbytočnému predlžovaniu konania. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu predmetný poplatok by mal mať povahu kaucie, ktorá by sa mala poplatníkovi vrátiť, ak námietku podal odôvodnene. Takéto obmedzenie je podľa najvyššieho súdu primerané a prispieva aj k zachovaniu iného ústavou zaručeného práva, a to práva na prerokovanie veci v primeranej lehote. Daný poplatok za námietku sa navyše v prípade jej oprávnenosti účastníkovi konania podľa § 11 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch vráti. Otázkou vzťahu medzi právom na prístup k súdu a povinnosťou zaplatiť súdny poplatok sa zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v rozsudku z 19. júna 2001, č. sťažnosti 28249/95, vo veci Kreuz proti Poľsku uviedol, že nikdy nevyklúčil možnosť, že záujmy riadneho chodu justície môžu odôvodňovať zavedenie finančného obmedzenia na prístup jednotlivca k súdu a konštatoval, že požiadavku zaplatiť súdny poplatok v súdnom konaní nemožno pokladať za obmedzenie práva účastníka na prístup k súdu, ktoré je nezlučiteľné per se s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (odseky 59, 60).

12. Z týchto dôvodov je najvyšší súd názoru, že žalobkyňa namieta rozpor s právom na prístup k súdu neoprávnené a preto jeho návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 162 ods. 3 CSP zamietol.

13. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože žalovanej v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.